TRANSALP ASSISTÈNCIA
 autor Francesc París
lunes, 07 septiembre de 2009
Modificat el viernes, 11 septiembre de 2009
 	 	 	 	 	 	 LA TRANSALP - ASSISTÈNCIA

Intentaré explicar de manera abreujada la meva experiència a la Transalp.
Ara ja fa uns dies l’Eli em va comentar que havia sorgit la possibilitat d’anar a fer d’assistència a
la Transalp per a l’Enric i la Lurdes. No em feia gaire gràcia això d’estar sis persones en una autocaravana i
al principi no volia. No recordo res més, el següent que recordo es trobar-me en un avió de Lufthansa direcció a München
(Alemania). Jo estava espantat, sis persones en una caravana , tots en malles i depilats, això pot ser difícil. Sis persones
en una caravana.. La primera nit quan vàrem tancar la llum, aterrit vaig pensar, si us plau organització, organització,
organització.... L’endemà veient la meva integritat física conservada vaig relaxar-me i vaig començar a centrar-me en
la cursa. Val a dir que l’organització del grup va quedar clara des d’un inici. La Fina i el Nasi
s’encarregaven del menjar, de conduir la caravana i de que tot funcionés correctament. Ho van fer de tal manera
que aquella caravana rellogada va esdevenir la nostra llar amb rodes. A l’Hostal Fina no ens va faltar mai el plat
a taula, i la nevera sempre va estar plena. El Nasi va estar sempre al peu del canó, treballant en tot el que calgués, és
una persona com el Phenix del “equipo A”, que aconsegueix tot el que necessitis i arranja tot allò que
s’espatlli, un manetes.
	 	 	 	 	 	 L’Eli va esdevenir la preparadora dels bidons, massatges, assistència a cursa, i una co-pilot excepcional.
Jo bàsicament em dedicava a activitats folklòriques i erotico-festives. En el càsting quan em van triar ja els vaig dir que de
mecànica no en tinc ni idea i de massatges tampoc (homes en malles... etc...) i em van atorgar el càrrec de barrufet
dinamitzador i comissió de festes. La pena és que no vaig poder organitzar cap gresca, la Transalp era massa dura per
anar sortint per les nits. Tots vàrem fer un equip cohesionat i amb un objectiu comú, que els dos ciclistes del nostre
equip, estiguessin als 100 x 100. Tot i que la Transalp és duríssima la Lurdes i l’Enric van fer un actuació molt
treballada i exitosa en cada etapa. No hi va haver cap dia que no donessin el 100 x100. Van ser un exemple de
patiment sobre una bici, s’ho van treballar molt i molt, i van fer un magnífic 4art lloc, dic magnífic perquè els
primers eren professionals i duien uns equips professionals que els hi feien tot. Jo com a persona que no havia estat
com acompanyant en una cursa vaig quedar impressionat de com s’han d’alimentar els esportistes en
curses de llarga durada, com hidratar-se, com descarregar les cames, com anar a buscar lloc a la sortida hora i mitja
abans del tret de sortida, etc.. vaig quedar realment impressionat. D’altra banda val a dir que algun dia varem
poder fer una mica de turisme, només una mica perquè bàsicament ens dedicàvem tot el dia a ajudar a la Lurdes i
L’Enric a que ho tinguessin tot a punt. Ells no ens van fallar. Jo pensava que aquest parell estaven forts, però no
hem pensava que ho estiguessin tant.
P.D. La Organització de la TransAlp un 10.
tupedala c. c.
http://www.tupedala.cat/web
Fet amb Joomla! en català de [www.xarxainternet.es]
Generat: 10 September, 2010, 01:09